

מיכתבים

(המשך עמוד 3)

כמי שהיה לוחם בלח"י ערב קום המדינה, זוכר אני את הוויכוח האידיאולוגי בתנועה — האם המטרה מקדשת את האמצעים וכאם המטרה קדושה, כל אמצעי כשר וקרוש, והוויכוח נטוש עד עצם היום הזה.

כאם המטרה להעלות את יהודי עיראק ארצה היתה קדושה, כל אמצעי היה כשר לכך — במועדו. ולמה לכנות זאת כמיסול הקהילה כי בגדאד, למה לא לבטא את הצד החיובי של מיסול גולת-בגדאד? איך אמר ז'בוטינסקי ערב מילחמת-העולם השנייה, ובצדק — אם העם היהודי לא יחסל את הגולה, הגולה תחסל את העם היהודי, ולצערנו הרב המציאות שהמיטה עלינו השואה כמעט ומימשה את חזונו זה של ז'בוטינסקי.

יצחק צברי, בארשבע

עלה-תאנה

על רעיון השרות הלאומי לבנות הי-חיובות גיוס (השרות אחר), העולם הזה 11.1.89 והלאה.

המסקנות של העולם הזה בנושא גיוס בנות לצה"ל עלולות להיות מזיקות, במצב החברתי של ישראל כיום.

כל אותן אלפי צעירות בנות 18 הן, בדרך כלל, חסרות כל הכשרה מיקצועית. הן אינן אחיות בבית-חולים, אינן מורות מוסמכות, אינן עובדות סוציאליות. הן יוכלו למלא רק את המלאכות הפשוטות ביותר.

היום, כאשר יש למעלה מ-100 אלף מובטלים ומקומות-עבודה חרשים אינם נראים באופק, הצעת העולם הזה תפגע בחלשים ביותר. יהיה קל לכל מנהל בית-חולים, או מוסד גריאטרי, להתייעל על-ידי פיטורי עובדים קבועים ובמקום לקבל לעבודה עבדים, בחינם, מאותו שרות לאומי.

ואת הצעירות ישלחו כמורות, להיכן? לעייר-רות-פיתוח, לספר, מקומות הזקוקים למורות טובות, שישארו במרכז הארץ, כשבנות השרות הלאומי ישמשו כעלה-תאנה למישרה-החינוך.

אבינועם דניאלי, חיפה

חשבון-הדמים

על התנהגות אנשי אש"ף בעת מיפ"גש הח"כים בפאריס (ראיון עם ח"כ אורה נמיר, העולם הזה 18.1.89).

זה לא פלא שהאירופים בכינוס הפאריסי, שרן בסיסן והישראליים-פלסטינים, היו עוינים כלפי ישראל (התקופה אותנו בצורה עוינת ופוגעת), שעה שאנשי אש"ף היו מתונים... והם דיברו על דריקום.

לאירופים יש חשבון-דמים איתנו ובמידה ויש להם מצפון, הוא כוונתי מציק להם מאוד ואז — ההגנה הכי טובה היא ההתקפה.

למה אני מתכוון? לכך, שבהשתתפות היי-שירה, בעידודם ובמיקרה הטוב, בהימנעות מפ"עולה כלשהי, הרגו בנו האירופים (כן, האירופים, לא רק הגרמנים) במשך השנים 1939-1945 מרי יום (מרי יום), יום אחרי יום, ויתר מאשר נפלו מבנינו במלחמתנו הקשה ביותר עם מדינות-ערב, במלחמת יום-הכיפורים.

ישראל לאוטר, פתח-תיקוה

המפה של הקונטרה

על כתיבה אינטליגנטית מדי (עיני חזירה זקנה ורעה), העולם הזה 18.1.89.

תענוג לקרוא את הכתבה של יגאל תומרקין, שבה הוא עולה, במילים כדורכונות, על אדם ברוך, שכתב ספר שלא נראה לתומרקין.

אמנם אני לא מבין גרול באמנות, אבל אני מבין בקונטרה טובה, כשאני קורא אותה. רק מה? הכתבה של תומרקין היא לעיתים אינטליגנטית מדי (או, אולי, משכילה מדי) לכוחי. מן הראוי היה לצרף לכתבה כזאת מיקרא, כמו במפה טובה.

עוד איכשהו מימתי לי את יצחק טבנקין (איש עין-חרוד, הוגה-דיעות של תנועת-העבודה) וכבר בקושי את גיימס ג'ים (סופר אירי, שטבע את התיאור "יהודי מתוסכל בעל עיני חזירה זקנה ורעה", אבל מי הוא תום וולף ומה הן אותיות דוד לבן?)

● תום וולף הוא עיתונאי וסופר ניו-יורקי ששמו יצא לפניו ב-15 השנים האחרונות בכתיבתו הכאסחיסטית ודויד לבן הוא שם של אות-דמוס עדינה, האות שבה מודפסת הערה זאת.

את העולם הזה. אותו עיתון הגיע לשיא לפני שבועיים, כאשר פירסם ידיעה מוסמכת והחלטית על כך שבעל פונטאוון, בוב גוצ'ינה, מסר לי צ"ק. (אם אותו עיתונאי ראה את הצ"ק של מר גוצ'ינה, שלא היה לי הכבוד להכיר, הוא מתבקש להעביר אותו אלינו בהקדם האפשרי.)

אין צורך להעיר כי העיתונאי הזה לא טרח מעולם להרים שפופרת-סלפון ולשאול אותי לגבי הידיעות המוסמכות האלה שפירסם בעיתונו. עיתון אחר פירסם השבוע ידיעה מפורטת שאמרה כי פלוגי, אדם מכובד מאוד, התמנה כמנכ"ל העולם הזה. הידיעה ידעה גם לספר היכן התקבלה ההחלטה, איך ובאיה מעמד. אף למילה אחת בדיעה זו לא היה כסיו עוברתי כלשהו. כעבור יומיים פירסם אותו העיתון המכובד הכחשה, שבה תיקן את עצמו. גם הכחשה זו לא היתה אף מילה אחת שהיה לה כסיו עוברתי. מובן שבשני המקרים לא טרח גם כתב זה לשאול אותי.

כל זה די מצער ומדכא. אם בדברים שאני מצוי בהם רמת הריק שואפת לאפס, מניין לי שהמצב שונה לגבי ידיעות אחרות, שאינני מצוי בהן? על כל פנים, זה מהם אותי לגבי סעודיות, המתגנבות לשבועון זה, וגורמות לי עוגמת-נפש.

קריאה לכוחות חדשים

המטרה שלנו היא להכין את העולם הזה כשבועון-חדשות עדכני ורענן לקראת שנות ה-90.

לשם-כך דרושים שלושה רכיבים: רעיונות, משאבים, בני-אדם.

אנחנו עוסקים עתה כאופר אינטנסיבי בהכנת תוכנית-עבודה רב-שנתית, שתרחיב במידה ניכרת את תוכן השבועון ותחומי-הסיקור שלו. אני מניח שמלאכה זו תושלם תוך חודש-חודשיים, ואז נישג לביצוע התוכנית.

השינויים המתוכננים נועדו לשפר ולהרחיב את הסיקור בכל המישורים, וגם את קשת הדיעות שמיצאו בו ביטוי במדורים תחומיים.

לגבי המשאבים, הובטח עתה כסיו איתן להי ערכות זו.

אולם המרכיב החשוב ביותר הוא הגורם האנושי. התוכנית היפית ביותר והמשאבים הרבים ביותר לא יועילו, אם העבודה לא תיעשה בידי אנשים מוכשרים, בעלי-עקרונות ודבקים-במשימה.

הדברים האלה מהווים פנייה לאנשים כאלה: העולם הזה מוכן לקלוט כוחות מתאימים: הן אנשים חדשים, המבקשים להתחיל דרכם כשכיר עוזר, כפי שעשו ורודות של מיטב העיתונאים הן עיתונאים מנוסים, הרוצים לתת יד למאמץ זה.

בשבוע שכתב כבר רמותי כמדור זה על כמה תחומים, שבהם נוצרה להרחיב במידה משמעותית את הסיקור, תחקיריה לכלליים, ענייני מימסל תקין, תרבות, ספורט, מוסדות ההשכלה הגבוהה והסטודנטים, צבא והזירה המדינית. ומבחינה גיאוגרפית: כל מרחב המדינה, ערייה-השרה וערי הפיתוח. אנתנו גם חושבים על מדור הומוריסטי, אשמח להכיר אנשים המאמינים שיש להם מה לתרום כשטחים אלה ואחרים, שיש להם רעיונות חרישים וחשק לעבוד.

אני מציע לכל מעוניין לעשות זאת בדרך הפשוטה ביותר: מיכתב שבו ימסור פרטים על עצמו, על תחום התעניינותו ועל התפקיד שהוא מבקש למלא. אם יצרף דוגמות ליכולתו ולרצינותו, זה יהיה יעיל עוד יותר.

● תום וולף הוא עיתונאי וסופר ניו-יורקי ששמו יצא לפניו ב-15 השנים האחרונות בכתיבתו הכאסחיסטית ודויד לבן הוא שם של אות-דמוס עדינה, האות שבה מודפסת הערה זאת.

קריאה יק?

האם אפשר לשמור סוד במדינת-ישראל? רבים טוענים שהרבר פשוט אינו אפשרי. הכל דולף. הפוליטיקה מתנהלת על-יפי הבדיחה הגור שנה: "מדוע גומר הגנב הישראלי כל-יך מהר? מפני שהוא צריך לרוץ ולספר לחברה". בחודשים האחרונים הוכחנו שאפשר בהחלט לשמור על סוד.

לפני קרוב לשנה החלטתי כי העולם הזה יוקם להרחבת כסיו הכלכלי, כדי לאפשר לו את החיי ערכות לקראת שנות ה-90. ניהלתי בירורים עם כמה וכמה גופים, בארץ ובחו"ל. כסופו של דבר נותרו כמה אופציות מעשיות. מביניהן חברתי באופציה המסויימת, שהבטיחה לנו את העצמאות המחולטת של המערכת ואת הגב הכלכלי שאנו זקוקים לו.

מחרגע הראשון החלטתי על שני עקרונות לגבי הפירסום: לא יהיה שום פירסום כל עוד

מוזיל גוצ'ינה איפה הצ"ק, איפה?

מתנהל משאומתן, אך ברגע שיוכסם המשאיה מתן נודיע על כך אנחנו בעצמנו לציבור. תמיד התייחסתי להעולם הזה כאל מוסד בעל תפקיד ציבורי, ועל כן היה ברור לי שחובתנו היא למסור לציבור מידע מלא על כל המתרחש בו.

ואכן, ברגע שהגיע המועד, ביום השלישי שעי מסרתי את הידיעה על כניסת שותף חדש לחברת העולם הזה. ההודעה הופיעה בגיליון העולם הזה. ובאותה השעה עצמה מסרתי אותה בתוכנית ערב חדש של הטלוויזיה.

עד לאותו הרגע לא דלפה אף מילה אחת על צדד זה.

להיפה, כמה עיתונים פירסמו לפנייך — וגם אחרייך — "ידיעות" ששיעשו אותנו מאוד. אני נאלץ להודות שפירסומים אלה לא העלו את קרנה של העיתונות הישראלית בעיניי. בכמה מקרים הגיעה רמת אי-הדיוק למימרים מרהימים ממש.

כך פירסם אחד העיתונים — ולא פעם אחת — ידיעה כאילו הירחון האמריקאי פונטאוון רכש

הנחת מביירות

על קורותיהם של קוראים ותיקים של העולם הזה.

כקורא ותיק של העולם הזה, זה 30 שנה, אני מבקש להציג תצלום שצולם בשעתו בכסיו המארינס (חיל-הנחתים) בארצות-הברית, תצלום של אב ובנו, חניך מצטיין בגמר קורס מסויים (ראה גלופה).

הבן, חייל המארינס (שהשתחרר באחרונה, אחרי שש שנות שרות) היה מוצב, בזמנו, גם בביירות, בתקופת פיצוץ בניין הקונסוליה האמריקאית במקום.

המיוחד בתצלום הוא שגם האב וגם הבן הם ישראלים. האב, זה אני, שחקן נבחרת ישראל בכדורסל בשנות ה-60, הנמצא בארצות-הברית משנת 1970 והבן, חייל המארינס שתצלום, הוא

קורא זייגר ובנו, גיל הישראלי היחיד

בני, גיל, וייתכן שהוא הישראלי היחיד בכל חיל-הנחתים האמריקאי.

אילן זייגר (זוהר), נירודק

תיבת-השמות

על שמות פרטיים בני הברה אחת ("אנשים"), העולם הזה 18.1.89.

שם פרטי בעל הברה אחת, מסוג השמות שאותו ביקשו הנלסונים לבנם, אינו דבר כזה נדיר. כבר רבים מעולם. נוח (מן התיבה) נתן לשניים מבניו (שם, חם) שמות חדה-חברתיים: כנ"ל יעקב אבינו (גר, דן) והאבא של יהושע כובש הארץ היה, כידוע, אחר נון: שלא לדבר על צעיר בניהם של חווה ואדם — שת.

פנחס עמיקם, חנלאביב

● כניתיים כבר מצאו הנלסונים, בעלי כפ"רהנופש בטאבה, שם חדה-חברתי לבנם בכורם — רן, ראשי-התיבות של שם הסב המנות, רפי נלסון.

בעוד שנתיים וחצי

על מיקום גן-חיות ("תשקיף"), העולם הזה 21.12.88.

בניגוד לאמור בהעולם הזה יעבור גן-חיות התנ"כי לאיזור מלחה (איזור האינטריון החדש בירושלים) ורק לאחר העברת גן-חיות למקומו החדש, יתפנה שטח הגן הקיים ויוועד לבניית קריית חרדית.

עד להעברת הגן, בעוד כשנתיים וחצי, ממשך הגן לפעול כרגיל, ולהציג תצוגת בעלי-חיים מגוונת, לבצע פעולות חינוך והדרכה וכן הוא מפעיל מיתקני-שעשועים.

יוסי בנען, סמוכיל נדחיות התנ"כי, ירושלים

כתובת המערכת

קוראים המבקשים לכתוב למערכת העולם הזה מתבקשים לדייק בכתובת המערכת: רחוב גורדון 3, תל-אביב, מיקוד — 63458.

בשעת הצורך ניתן גם לפנות במי לפון — 232262 (03) בפקס-מייליה — 245242-3-972. מני 2009, ובטלסק — 341667 IL.RMYM.